

दानियलको पुस्तक - एक सय सन्ताउन्ती नम्बर

दानियलको पुस्तकमा कोरेशको भविष्यसूचक प्रतीकवादको उद्घाटन

Jeff Pippenger

2024-03-25

दर्शौं अध्यायको पहिलो पदमा हामीलाई यो बताइन्छ कि त्यो कूरसको तेस्रो वर्ष थियो, तर पहिलो अध्यायमा हामीलाई यो बताइन्छ कि दानियल केवल कूरसको पहिलो वर्षसम्म मात्र जीवित रहे, अथवा निरन्तर रहे।

अनि दानियल राजा कोरेशको पहिलो वर्षसम्म निरन्तर रहे। दानियल १:२१।

दुई वर्षसम्म साइरसले दारा मादीसँग मूलतः सह-शासन गरेका थिए; यसरी त्यो उनको तेस्रो वर्ष थियो, तर त्यही उनका लागि पहिलो वर्ष पनि थियो।

फारसका राजा कोरेशको तेस्रो वर्षमा बेल्तशस्सर भनिने दानिएललाई एउटा कुरा प्रकट गरियो; र त्यो कुरा सत्य थियो, तर तोकिएको समय लामो थियो; अनि उनले त्यो कुरा बुझे, र दर्शनको समझ प्राप्त गरे। दानिएल 10:1.

भविष्यवाणीगत रूपमा कोरेशलाई दानिएलका पहिलो र अन्तिम दर्शनहरूमा प्रस्तुत गरिएको छ। अघिल्ला लेखहरूमा पहिले नै देखाइएझैं, दानिएल अध्याय एकले प्रकाशको पुस्तकको अध्याय चौधको पहिलो स्वर्गदूतलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। जब पहिलो स्वर्गदूतलाई भविष्यवाणीमा पहिचान गरिन्छ, तब त्यसमा प्रकाशको पुस्तकको अध्याय चौधका तीनै स्वर्गदूतहरूको सबै भविष्यवाणीगत विशेषताहरू निहित हुन्छन्। पहिलो स्वर्गदूतमा प्रतिनिधित्व गरिएको अनन्त सुसमाचारका तीन चरणहरू हुन्, “परमेश्वरसँग डराओ,” “उहाँलाई महिमा देओ,” किनकि “उहाँको न्यायको घडी आइपुगेको छ।”

किनकि दानियल र ती तीन वीरहरूले “परमेश्वरको भय” माने, तिनीहरूले बाबेलको भोजन अस्वीकार गर्ने र शाकाहारी नै रहने छनोट गरे। त्यसपछि भएको दृश्य परीक्षणमा, बाबेलको भोजन खानेहरूसितको तुलना गर्दा, दानियल र ती तीन वीरहरूले आफ्नो स्वस्थ रूपद्वारा “परमेश्वरलाई महिमा” दिए। तीन वर्षपछि, “न्यायको घडी” आइपुग्यो, जब नबूकदनेसरले तिनीहरूको परीक्षा लिए र तिनीहरूलाई सबै बाबेलका ज्ञानी मानिसहरूभन्दा दस गुणा बुद्धिमान् पाए।

अनन्त सुसमाचारका तीन चरणहरू दानिएलको अन्तिम अध्यायमा पनि त्यस प्रक्रियाका रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्, जसद्वारा ज्ञानको वृद्धि अन्तकालमा खोलेर प्रकट गरिने ज्योतिप्रति उत्तरदायी ठहराइएकाहरूलाई शुद्ध पार्छ, सेतो बनाउँछ, र जाँच्छ। दानिएलको पहिलो अध्यायमा जस्तै अन्तिम अध्यायमा पनि, तीनै स्वर्गदूतहरूलाई समेट्ने पहिलो स्वर्गदूतका तीन चरणहरू पहिचान गरिएका छन्। किनकि पहिलो अध्याय पहिलो स्वर्गदूतको अनन्त सुसमाचार हो, त्यसैले दानिएलको दोस्रो अध्यायले प्रकाश १४ को दोस्रो स्वर्गदूतलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जहाँ पशुको प्रतिमा वा ख्रीष्टको प्रतिमाको परीक्षा प्रस्तुत गरिएको छ, जसरी त्यो पहिलो अध्यायका तीन चरणहरूमा दोस्रो परीक्षामा प्रस्तुत गरिएको थियो।

किनकि दानिएलका पहिलो र दोस्रो अध्यायहरूले प्रकाश १४ का पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, त्यसैले तेस्रो अध्याय र दूराको मैदानमा भएको परीक्षा, पशुको छाप नलिनु भन्ने चेतावनीसहितको तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। दानिएलको पहिलो अध्यायमा कोरेशको पहिलो वर्ष उल्लेख गरिएको छ, र दर्शौं अध्यायमा, जो दानिएलको अन्तिम दर्शन हो, कोरेशलाई उसको तेस्रो वर्षद्वारा प्रस्तुत गरिएको छ; तर हामी जान्दछौं कि त्यो तेस्रो वर्ष वास्तवमा उसको पहिलो वर्ष हो, किनकि दानिएल कोरेशको पहिलो वर्षसम्म मात्र जीवित रहे।

अतएव, कोरेश त्यस्तो पहिलो वर्षको प्रतीक हो जसले तीन वर्ष समेटेको हुन्छ। ऊ पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रतीक हो। कोरेशको पहिलो वर्ष दानियलको पहिलो दर्शनको अन्तिम पदमा उल्लेख गरिएको छ, र त्यसपछि फेरि दानियलको अन्तिम दर्शनको पहिलो पदमा। कोरेशको भविष्यसूचक प्रतीकतत्त्वलाई चिन्नु महत्त्वपूर्ण छ, र हामी पहिले यही पहिचान गर्दैछौं कि उसले पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशको प्रतिनिधित्व गर्दछ। यो कुरा भविष्यसूचक रूपमा यस तथ्यबाट निश्चित गर्न सकिन्छ कि दानियलले उसको तेस्रो वर्षलाई उसको पहिलो वर्षको रूपमा चिन्हित गर्छन्, तर अझ महत्त्वपूर्ण रूपमा, यो उसले घोषणा गरेको पहिलो आदेशद्वारा पहिचान गरिन्छ।

दशौं अध्यायमा गब्रिएलले फारसका राजाहरूसँग गरेको संघर्ष, कुरूशलाई त्यस बिन्दुसम्म ल्याउने विषयमा थियो जहाँ उसले अगाडि बढेर तीन आदेशहरूमध्ये पहिलोको घोषणा गरियो, जसले यहूदीहरूलाई फर्केर यरूशलेम र मन्दिर पुनर्निर्माण गर्न अनुमति दिनेथियो। तेस्रो आदेशले तेइस सय वर्षको भविष्यवाणीको आरम्भ चिन्हित गर्नेथियो, जुन तेस्रो स्वर्गदूत २२ अक्टोबर, १८४४ मा आइपुगेपछि समाप्त भयो। तेस्रो आदेशले तेस्रो स्वर्गदूतलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो, र यसैले कुरूशको पहिलो आदेशले १७९८ मा पहिलो स्वर्गदूतको आगमनलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। कुरूशले पहिलो स्वर्गदूतलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, र यही कारणले दानिएलको पुस्तकमा उसको पहिलो वर्षले तीन वर्षलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो।

यसरी कोरेशले “अन्तको समय” लाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि जब पहिलो स्वर्गदूत (कोरेश) सन् १७९८ मा आइपुग्यो, त्यही बेला “अन्तको समय” आयो र दानियेलको पुस्तकको मोहोर खोलियो। कोरेश नाम पुरानो फारसी शब्द “Kūruš” बाट व्युत्पन्न भएको मानिन्छ, जसको अर्थ “सूर्य” हो, र एलामेली शब्द “kursh” सँग संयुक्त छ, जसको अर्थ “सिंहासन” हो; यसले राजकीय अधिकार वा राजत्वसँगको सम्बन्ध जनाउँछ। यशैयाले पनि कोरेशका यी विशेषताहरूलाई सम्बोधन गर्छन्।

जसले कोरेशको विषयमा यसो भन्दछ, “उनी मेरो गोठालो हो, र उसले मेरो सम्पूर्ण इच्छा पूरा गर्नेछ”; यरूशलेमलाई समेत यसो भन्दै, “तँ पुनर्निर्मित हुनेछस्”; अनि मन्दिरलाई, “तेरो जग बसालिनेछ।” परमप्रभु आफ्ना अभिषिक्त, अर्थात् कोरेशलाई, जसको दाहिने हात मैले समातेको छु, उसको सामुन्ने जातिहरूलाई अधीनमा पार्न, र राजाहरूका कटि फुकालिदिन, उसका अधि दुई-पल्ले ढोकाहरू खोलिदिन, ताकि ढोकाहरू बन्द नहोऊन्, यसो भन्नुहुन्छ: “म तेरो अधि-अधि जानेछु, र बाङ्गा ठाउँहरू सीधा पारिदिनेछु; म काँसाका ढोकाहरू टुक्रा-टुक्रा पारिदिनेछु, र फलामका छडहरू काटेर छुट्याइदिनेछु। अन्धकारका भण्डारहरू र गुप्त स्थानका लुकेका धनसम्पत्तिहरू म तँलाई दिनेछु, ताकि तँ जान्न सकोस् कि म, परमप्रभु, जसले तँलाई तेरो नाउँले बोलाउँछु, इस्राएलका परमेश्वर हुँ। मेरा सेवक याकूबका निम्ति, र मेरा चुनिएका इस्राएलका खातिर, मैले तँलाई तेरो नाउँले बोलाएको छु; तँले मलाई नचिने तापनि मैले तँलाई नाउँसमेत दिएको छु। म परमप्रभु हुँ, र अरू कोही छैन; मबाहेक कुनै परमेश्वर छैन; तँले मलाई नचिने तापनि मैले तँलाई कमर बाँधिदिएको छु; ताकि सूर्य उदाउने दिशादेखि पश्चिमसम्म मानिसहरूले जानून् कि मबाहेक अरू कोही छैन। म परमप्रभु हुँ, र अरू कोही छैन।” यशैया ४४:२८-४५:६।

साइरसले ख्रीष्टको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन्, किनकि उनी परमप्रभुका “अभिषिक्त” थिए र परमेश्वरका “गोठाला” भनिएका थिए, जसले यरूशलेमको निर्माण गर्छ र मन्दिरको जग बसाल्छ। बन्द गरिएका ढोकाहरू खोलिने कार्यसँग उनी सम्बन्धित छन्, जसरी ख्रीष्ट उहाँ हुनुहुन्छ जसले खोल्नुहुन्छ र कुनै मानिसले बन्द गर्न सक्दैन, र बन्द गर्नुहुन्छ र कुनै मानिसले खोल्न सक्दैन। अनि साइरसलाई “अन्धकारका धनहरू, र गुप्त स्थानहरूका लुकेका सम्पत्तिहरू” दिइन्छ। सुधारवादी आन्दोलनहरूको रेखामा साइरसले अनेक मार्गचिह्नहरू पूरा गर्छन्।

उसले अन्त्यको समयलाई चिह्नित गर्दछ, जब पहिलो स्वर्गदूत आउँछ, जब दानियेलको पुस्तकको मुहर खोलिन्छ, र त्यसपछि “अन्धकारका धनसम्पत्तिहरू, र गोप्य स्थानहरूका लुकेका धनी सम्पत्तिहरू” बाट आउने ज्ञानको वृद्धि हुन्छ। ती “अन्धकारका धनसम्पत्तिहरू, र गोप्य स्थानहरूका लुकेका धनी सम्पत्तिहरू” ले त्यो “जग” बनाउँछन्, जुन “निर्माण” गरिन्छ, र त्यो “मन्दिर” पनि, जुन “स्थापित” गरिनु छ। ख्रीष्ट, जसलाई कोरेशद्वारा प्रकाररूपमा पूर्वचित्रित गरिएको थियो, प्रभुका “अभिषिक्त” हुनुहुन्छ, जसरी ख्रीष्ट उहाँको बप्तिस्मामा अभिषिक्त हुनुभएको थियो। त्यसैले

कोरेश केवल पहिलो स्वर्गदूतको आगमन मात्र होइन, ऊ त्यो दोस्रो स्वर्गदूत पनि हो, जसले पहिलो स्वर्गदूतलाई त्यसको अवतरणको समयमा सामर्थ्य प्रदान गर्दछ, जसरी ख्रीष्ट अभिषिक्त हुँदा पवित्र आत्मा अवतरित हुनुभयो। अक्टोबर २२, १८४४ मा ख्रीष्टले परमपवित्र स्थानतर्फ जाने ढोका वा “द्वार” खोल्नुभयो, जुन बन्द गरिएको द्वार थियो। कोरेशले तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनलाई पनि चिह्नित गर्दछ।

साइरस पहिलो स्वर्गदूत हो, र पहिलो स्वर्गदूतमा तीनै स्वर्गदूतका सबै तत्त्वहरू विद्यमान छन्। साइरस १७९८ मा अन्तको समय हो, जब पहिलो स्वर्गदूत आइपुग्यो। साइरसले अगस्त ११, १८४० लाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जब पहिलो स्वर्गदूतको सन्देशलाई शक्ति प्रदान गरियो (अभिषेक गरियो)। उसले जग बसाल्ने कार्यलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जसको प्रतीक मे १८४२ मा १८४३ को चार्टको निर्माणद्वारा देखाइएको छ। उसले मन्दिर निर्माणलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जसरी १९ अप्रिल, १८४४ को पहिलो निराशामा दुई वर्गहरू छुट्याइए, र उसले २२ अक्टोबर, १८४४ को महान् निराशामा भएको दोस्रो छुट्याइलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छ।

मिलेराइटहरूको सुधार आन्दोलनका सबै मार्गचिह्नहरू कुरेशद्वारा प्रतिरूपित गरिएका थिए, र यसकारण ती मार्गचिह्नहरूले एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनका मार्गचिह्नहरूलाई पनि प्रतिरूपित गरिरहेका छन्। मिलेराइट आन्दोलनभन्दा अघि ती चिन्हहरू देखा परेका थिए, जुन चिन्हहरूले मिलेराइटहरूको इतिहासभन्दा अघि हुनेछन् भनी ख्रीष्टले पहिचान गर्नुभएको थियो।

“भविष्यवाणीले ख्रीष्टको आगमनको प्रकार र उद्देश्यको मात्र पूर्वसूचना दिँदैन, तर मानिसहरूले त्यो समय निकट भएको कहिले हो भनेर चित्र सक्नु भनी चिन्हहरू पनि प्रस्तुत गर्दछ। येशूले भन्नुभयो: ‘घाममा, चन्द्रमामा, र ताराहरूमा चिन्हहरू हुनेछन्।’ लूका २१:२५। ‘घाम अँध्यारो हुनेछ, र चन्द्रमाले आफ्नो ज्योति दिनेछैन, र आकाशका ताराहरू खस्नेछन्, र स्वर्गका शक्तिहरू हल्लाइनेछन्। अनि तब तिनीहरूले मानिसको पुत्रलाई ठूलो सामर्थ्य र महिमासहित बादलहरूमा आउँदै गरेको देख्नेछन्।’ मर्कुस १३:२४-२६। प्रकाश पाउने जनले यसरी दोस्रो आगमनभन्दा अघि देखापर्ने चिन्हहरूमध्ये पहिलोको वर्णन गर्छन्: ‘त्यहाँ एउटा ठूलो भूकम्प भयो; र घाम कपालको टाटजस्तै कालो भयो, र चन्द्रमा रगतजस्तै भयो।’ प्रकाश ६:१२।”

“यी चिन्हहरू उन्नाइसौं शताब्दीको प्रारम्भ हुनुअघि नै देखिएका थिए। यस भविष्यवाणीको पूर्तिमा सन् १७५५ मा अहिलेसम्म अभिलेख गरिएको सबैभन्दा भयानक भूकम्प भयो।” The Great Controversy, ३०४.

दोस्रो आगमनको घोषणा गर्ने चिन्हहरू १७९८ भन्दा अलिकति अघि, अर्थात् १७५५ मा, आरम्भ भए। १७९८ आध्यात्मिक बेबिलोनमा रहेको आध्यात्मिक इस्राएलको बन्धनको समापन थियो, जसलाई सिस्टर ह्याइटले वास्तविक बेबिलोनमा रहेको वास्तविक इस्राएलको वास्तविक बन्धनद्वारा पूर्वछायित गरिएको थियो भनी शिक्षा दिनुहुन्छ; त्यो बन्धनको समापन सत्तरी वर्षको बन्धनको अन्त्यमा, जब कोरेश खुला ढोकाहरू हुँदै भित्र पसे, बेबिलोनलाई कब्जा गरे, र बेलशज्जरलाई मारे, त्यतिबेला भएको थियो।

“आज परमेश्वरको मण्डली हराएको मानवजातिको उद्धारका निम्ति दिव्य योजनालाई पूर्णतासम्म अगाडि बढाउन स्वतन्त्र छ। धेरै शताब्दीयौंसम्म परमेश्वरका जनहरूले आफ्ना स्वतन्त्रतामाथि प्रतिबन्ध सहनुपप्यो। सुसमाचारको यसको शुद्धतामा प्रचार गर्न निषेध गरिएको थियो, र मानिसहरूका आदेशहरू उल्लङ्घन गर्न साहस गर्नेहरूमाथि अत्यन्त कठोर दण्डहरू लगाइन्थ्यो। यसको परिणामस्वरूप, प्रभुको महान् नैतिक दाखबारी प्रायः पूर्णतः उजाड रह्यो। मानिसहरू परमेश्वरको वचनको ज्योतिबाट वञ्चित भए। भ्रम र अन्धविश्वासको अन्धकारले साँचो धर्मको ज्ञानलाई नै मेटाइदिने धम्की दिइरहेको थियो। पृथ्वीमा रहेको परमेश्वरको मण्डली, निष्ठुर सतावटको यस दीर्घ अवधिमा, निर्वासनको समय बाबिलोनमा बन्धुवाइमा राखिएका इस्राएलका सन्तानहरूजस्तै, वास्तवमै बन्धनमा थियो।” Prophets and Kings, ७१४.

बाबेलमा रहेका सत्तरी वर्षको अन्त्यले १७९८ को पूर्वछाया दिएको थियो, र १७९८ अघि त्यस्ता चिन्हहरू थिए, जसले ख्रीष्टको पुनरागमन निकट छ भनी घोषणा गरेका थिए।

“बाबेलका पर्खालहरूअगाडि कोरेशको सेनाको आगमन यहूदीहरूका लागि उनीहरूको बन्धनबाट हुने छुटकारा नजिकिँदै आएको संकेत थियो। कोरेशको जन्म हुनुभन्दा एक शताब्दीभन्दा पनि पहिले, प्रेरणाले उनको नाउँ नै उल्लेख गरेको थियो, र बाबेल सहरलाई अकस्मात् कब्जा गर्ने तथा बन्दी सन्तानहरूको मुक्तिको मार्ग तयार पार्ने वास्तविक कार्यका विषयमा अभिलेख गराइएको थियो।” Prophets and Kings, 551.

सायरसले १७९८ भन्दा अघिका चिन्हहरूको पनि प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। दारियस र सायरसको शासनबारे इतिहासकारहरू केही हदसम्म अस्पष्ट छन्, तर परमेश्वरको वचन स्पष्ट छ। मादी-फारसी साम्राज्य बेबिलोनको साम्राज्यपछि आयो, र मादी-फारसको पहिलो राजा दारियस थियो, यद्यपि बेलेशस्सरको अन्तिम भोजको राति बेबिलोनलाई विजय गर्ने सेनापति भने उनका भतिजा सायरस थिए। सायरस र दारियस दुवैले सत्तरी-वर्षीय बन्धुआवासको अन्त्यको समयको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छन्, जसले १७९८ मा भएको अन्त्यको समयलाई जनाउँछ, र त्यसले १९८९ मा भएको अन्त्यको समयको पनि प्रतिरूप प्रस्तुत गर्दछ।

मूसा-सम्बन्धी इतिहासमा अन्तको समय हासून र मूसा—तीन वर्षको अन्तरमा—जन्मिनु द्वारा चिह्नित भएको थियो। त्यो इतिहासले ख्रीष्टको इतिहासलाई अत्यन्तै सिद्ध रूपमा प्रतीकित गर्‍यो, र त्यस इतिहासमा अन्तको समय यूहन्नाको जन्मद्वारा, र छ महिनापछि उनका आफन्त येशूको जन्मद्वारा चिह्नित भएको थियो। अन्तको समयका दुईवटा मार्गचिह्नहरू छन्, र दारियस तथा कोरेस दुवैले सत्तरी वर्षको बन्धकत्वको अन्त्यलाई चिह्नित गर्छन्, जसले एक हजार दुई सय साठी वर्षको बन्धकत्वको अन्त्यलाई प्रतीकित गरेको थियो। १७९८ मा पोपीय पशुको घातक घाउ लागेपछि, त्यसको अर्को वर्ष त्यस पशुमाथि सवार भई त्यसैमाथि शासन गर्ने व्यक्तिको मृत्यु भयो। १९८९ मा रेगन र पहिलो बुश दुवै राष्ट्रपति थिए।

कोरेशले अन्त्यसमयको आगमनको घोषणा गर्ने चिन्हहरूलाई सूचित गर्छ, र उसले अन्त्यसमयलाई पनि सूचित गर्छ। उसले ज्ञानको वृद्धिलाई सूचित गर्छ, र जब एक स्वर्गदूत ओर्लन्छ तब पहिलो सन्देशको सामर्थ्यप्राप्तिलाई पनि सूचित गर्छ; अनि त्यसपछि जग हाल्ने कार्यमा आरम्भ गरिएको काम, मन्दिर निर्माणको काम, र करारका दूत अचानक आफ्नै मन्दिरमा आउँदा तेस्रो स्वर्गदूतको आगमनलाई पनि उसले सूचित गर्छ।

फारसका राजा कोरेशको तेस्रो वर्षमा बेल्तशस्सर भनिने दानिएललाई एउटा कुरा प्रकट गरियो; र त्यो कुरा सत्य थियो, तर ठहराइएको समय लामो थियो; अनि उनले त्यो कुरा बुझे, र दर्शनको समझ प्राप्त गरे। ती दिनहरूमा म दानिएल तीन पूरा हप्तासम्म शोकमग्न थिएँ। मैले कुनै रुचिकर भोजन खाइनँ, न त मासु वा दाखमद्य मेरो मुखमा प्रवेश गर्‍यो, न त मैले आफैलाई कदापि अभिषेक गरें, जबसम्म तीन पूरा हप्ताहरू समाप्त भएनन्। अनि पहिलो महिनाको चौबीसौँ दिनमा, जब म हिद्देकेल भनिने महान् नदीको किनारमा थिएँ। दानिएल 10:1-4।

साइरस र बेल्तेशज्जरका प्रतीकहरूले अन्तिम दिनहरूमा एक विशिष्ट भविष्यवाणीमूलक इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। बेल्तेशज्जरको प्रतीकले हामीलाई यो जानकारी दिन्छ कि प्रतिनिधित्व गरिएका मानिसहरू एक लाख चौवालीस हजार हुन्, जो करारबद्ध जनहरूको अन्तिम पुस्ता हुन्। तिनीहरूलाई साइरसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यवाणीमूलक इतिहासमा राखिएको छ, जसले 1798, 1989, र सेप्टेम्बर 11, 2001 भन्दा अघिका इतिहासलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, किनकि साइरसले ती सबै मार्गचिह्नहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। उसले जुलाई 18, 2020 को निराशालाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ, र संयुक्त राज्य अमेरिकामा चाँडै आउन लागेको आइतवारको व्यवस्थालाई समेत। दानिएलको अन्तिम दर्शन भविष्यवाणीगत रूपमा कहाँ राखिएको छ भन्ने कुरा निश्चित गर्ने कुज्जी दानिएलले के जान्दछ भन्नेबाट निश्चित गरिन्छ।

पहिलो पदमा दानिएल (बेल्लशस्सर) ले “कुरा” र “दर्शन” दुवै बुझाइ राख्छन्। “कुरा” भनेको हिब्रू शब्द “dabar” हो, जसको अर्थ “वचन” हुन्छ, र यसलाई गब्रिएलले पच्चीस सय बीस वर्ष (“सात समय”) को “chazon” दर्शनलाई जनाउन प्रयोग गरेका छन्। पहिलो पदमा दानिएलले बुझे “दर्शन” भनेको तेइस सय वर्षको “mareh” दर्शन हो। अन्तिम दिनहरूका परमेश्वरका करारका जनहरूले १९८९ मा, अन्तको समयमा, “सात समय” बुझेनन्। सेप्टेम्बर ११, २००१ पछिसम्म तिनीहरूले “सात समय” बुझेनन्; त्यसैले दानिएल, जो अन्तिम भविष्यसूचक

आन्दोलनको प्रतिनिधित्व गर्छन्, “कुरा” र “दर्शन” दुवै बुझ्ने भएकाले, सेप्टेम्बर ११, २००१ पछि कूरसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको भविष्यसूचक सुधार आन्दोलनको समयमा नै हुनुपर्छ।

दानियेललाई एक्काइस दिनको शोक-अवधिमा रहेको भनेर चिनाइन्छ। शोकका “ती दिनहरूमा” दानियेलले “कुरा” बुझ्यो, र उसले “दर्शन” को पनि समझ प्राप्त गर्‍यो। “कुरा” द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको सत्य शोकका दिनहरूमा दानियेललाई प्रकट गरियो। परमेश्वरका जनहरूलाई मध्यरात्रिको पुकारभन्दा ठीक अघि सुधारका रेखाहरूमा “शोक मानिरहेका” रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। विजयी प्रवेशभन्दा ठीक अघि मार्था र मरियमले लाजरसको लागि शोक मनाइरहेको प्रसङ्गद्वारा यो शोक प्रतिनिधित्व गरिएको छ। यो मिलरवादी इतिहासमा पहिलो निराशापछि उत्पन्न भएको हतोत्साहद्वारा—जसरी यर्मियाले व्यक्त गरेका छन्—चित्रित गरिएको थियो।

तपाईंका वचनहरू भेटिए, र मैले तिनीहरू खाएँ; अनि तपाईंको वचन मेरो हृदयको आनन्द र उल्लास भयो; किनकि हे सेनाहरूका परमप्रभु परमेश्वर, म तपाईंको नामद्वारा कहलाइएको छु। म ठट्टा गर्नेहरूको सभामा बसेँ, न त रमाएँ; तपाईंको हातको कारण म एकलै बसेँ; किनकि तपाईंले मलाई आक्रोशले भरिदिनुभएको छ। मेरो पीडा किन निरन्तर छ, र मेरो घाउ किन निको हुन अस्वीकार गर्ने असाध्य छ? के तपाईं मेरो लागि पूर्णतः झूटो ठहरिनुहुनेछ, र सुकेर जाने पानीजस्तै हुनुहुनेछ? यर्मिया १५:१६-१८।

यर्मियाले “आनन्द मनाएनन्,” जस्तै प्रकाशको पुस्तकको अध्याय एघारमा सदोम र मिश्रका नागरिकहरूले दुई साक्षीहरूको मृत्युमा आनन्द मनाएका थिए। “आनन्द नमनाउनु” भनेको शोक गर्नु हो। बेलतेशस्सारको शोकले दुई साक्षीहरूको मृत्युसँग सम्बन्धित शोकलाई पहिचान गराउँछ। जुलाई १८, २०२०, र नोभेम्बर ३, २०२० मा, साँचो प्रोटेस्टेन्ट सिङ्ग र पृथ्वीका पशुको रिपब्लिकन सिङ्गहरूका दुई साक्षीहरू सदोम र मिश्रका सडकहरूमा मारिए, जहाँ हाम्रा प्रभु पनि क्रूसमा चढाइनुभएको थियो। जब हाम्रा प्रभु क्रूसमा चढाइनुभयो, उहाँका चेलाहरूले शोक गर्न थाले। ती दुई साक्षीहरूलाई प्रकाशको पुस्तकको अध्याय एघारमा मोशा र एलियाको रूपमा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

धर्मशास्त्रहरूमा ख्रीष्टलाई मिखाएलको रूपमा पाँच स्थानमा उल्लेख गरिएको छ—तीमध्ये तीनवटा दानिएलको पुस्तकमा, एउटा यहूदाको पुस्तकमा, र अर्को प्रकाशको पुस्तकमा। हामीले अहिले विचार गरिरहेको दशौँ अध्यायमा मिखाएलको दुई पटक उल्लेख गरिएको छ, अर्थात् पद तेह्र र एक्काइसमा, अनि त्यसपछि फेरि बाह्रौँ अध्यायको पहिलो पदमा। प्रकाश १२:७ मा उहाँको पहिचान गरिएको छ। यहूदाको पुस्तकमा मिखाएललाई मोशालाई पुनर्जीवित गर्नेको रूपमा चिनाइएको छ, जो प्रकाश अध्याय ११ मा सडकमा मृत अवस्थामा रहेको साक्षीहरूमध्ये एक हुन्।

यसकारण, तिमीहरूले यो कुरा एक पटक पहिले नै जानेका भए तापनि, म तिमीहरूलाई सम्झना गराउन चाहन्छु कि प्रभुले मिश्रदेशबाट प्रजालाई उद्धार गरेपछि, पछि अविश्वास गर्नेहरूलाई नाश गर्नुभयो। अनि आफ्ना प्रारम्भिक पद कायम नराखी आफ्नो निवासस्थान त्याग्ने दूतहरूलाई उहाँले महान् दिनको न्यायसम्म अन्धकारमुनि अनन्त बेडीहरूमा राख्नुभएको छ। त्यसरी नै सदोम र गमोरा, र तिनीहरू वरिपरिका सहरहरूले पनि, त्यही प्रकारले व्यभिचारमा आफूलाई सुम्पेर र अनौठो शरीरको पछि लागेर, अनन्त आगोको दण्ड भोग्दै उदाहरणको रूपमा प्रस्तुत गरिएका छन्। त्यसरी नै यी अशुद्ध स्वप्नद्रष्टाहरूले पनि शरीरलाई अपवित्र पार्छन्, प्रभुत्वलाई तुच्छ ठान्छन्, र महिमामय व्यक्तिहरूको निन्दा गर्छन्। तर प्रधानदूत मिखाएलले, जब शैतानसँग मोशाको शरीरको विषयमा विवाद गरिरहेका थिए, उसमाथि निन्दात्मक अभियोग लगाउने साहस गरेनन्, तर भने, “प्रभुले तिमीलाई झपारून्।” यहूदा ५-९।

यहूदाको पुस्तकमा, सदोम र मिश्र दुवैको सन्दर्भमा—जसले प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा मोशा र एलियाह मारिएका महान् सहरलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ—माइकलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिनुभएको ख्रीष्टले मोशाको शरीरलाई पुनर्जीवित गर्नुहुन्छ। प्रकाशको पुस्तक अध्याय एघारमा मोशा र एलियाह साढे तीन प्रतीकात्मक दिनसम्म मृत अवस्थामा रहेका थिए, र माइकल स्वर्गबाट तल आउनुहुँदा बेल्तेशस्सारका लागि शोकका दिनहरू समाप्त हुन्छन्। पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, दानियल अध्याय दस पद एकदेखि चारसम्मले, माइकलद्वारा दुई साक्षीहरू पुनर्जीवित गरिँदा समाप्त हुने शोकको अवधिलाई पहिचान गरिरहेका छन्।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“पिताले मोशा र एलियालाई ख्रीष्टकहाँ आफ्ना सन्देशवाहकहरू हुनका लागि, स्वर्गको ज्योतिले उहाँलाई महिमित पार्नका लागि, र उहाँको आउँदै गरेको पीडाबारे उहाँसँग संवाद गर्नका लागि छनोट गर्नुभयो, किनकि तिनीहरू मानिसका रूपमा पृथ्वीमा जीवित रहिसकेका थिए; तिनीहरूले मानव शोक र दुःखको अनुभव गरेका थिए, र उहाँको पार्थिव जीवनमा येशूले भोग्नुभएको परीक्षाप्रति सहानुभूति राख्न सक्थे। इसाएलका निम्ति अगमवक्ताको आफ्नो स्थानमा एलियाले ख्रीष्टको प्रतिनिधित्व गरेका थिए, र उनको कार्य केही मात्रामा मुक्तिदाताको कार्यसँग समान रहेको थियो। अनि मोशाले, इसाएलका नेताका रूपमा, ख्रीष्टको स्थानमा उभिएर उहाँसँग संवाद गरेका थिए र उहाँका निर्देशनहरूको अनुसरण गरेका थिए; त्यसकारण, परमेश्वरको सिंहासन वरिपरि भेला भएका सबै गणमध्ये, परमेश्वरका पुत्रको सेवा गर्नका लागि यी दुई सबैभन्दा योग्य थिए।”

“जब इसाएलका सन्तानहरूको अविश्वासप्रति क्रोधित भएर मोशाले क्रोधमा चट्टानलाई प्रहार गरे र उनीहरूले मागेको पानी उपलब्ध गराए, तब उनले महिमा आफ्नै निम्ति लिए; किनकि इसाएलको अकृतज्ञता र हठीपनले उनको मन यसरी व्याप्त गर्‍यो कि परमेश्वरले उनलाई गर्न आज्ञा दिनुभएको कार्य पूरा गर्दा उनले परमेश्वरको आदर गर्न र उहाँको नाउँको महिमा गर्न असफल भए। सर्वशक्तिमानको योजना इसाएलका सन्तानहरूलाई बारम्बार सङ्कटपूर्ण अवस्थाहरूमा पुऱ्याउने, र त्यसपछि तिनीहरूको ठूलो आवश्यकतामा आफ्नो शक्तिद्वारा तिनीहरूलाई छुटकारा दिने थियो, ताकि तिनीहरूले तिनीहरूप्रति उहाँको विशेष कृपा पहिचान गर्नु र उहाँको नाउँको महिमा गर्नु। तर मोशाले आफ्नो हृदयका स्वाभाविक आवेगहरूलाई स्थान दिँदा, परमेश्वरलाई देय सम्मान आफ्नै लागि लिए, शैतानको अधीनमा परे, र प्रतिज्ञाको देशमा प्रवेश गर्नबाट निषेध गरिए। यदि मोशा अटल रहिरहेका भए, प्रभुले उनलाई प्रतिज्ञाको देशमा पुऱ्याउनुहुनेथ्यो, र त्यसपछि मृत्यु नदेखीकनै उनलाई स्वर्गमा रूपान्तरित गर्नुहुनेथ्यो।”

“यद्यपि मूसा मृत्युबाट गुज्रिए, तथापि परमेश्वरका पुत्र स्वर्गबाट ओर्लनुभयो र उनको शरीरले विनाश देख्नुअघि नै उहाँले उनलाई पुनर्जीवित गर्नुभयो। शैतानले मिखाएलसँग मूसा का शरीरको लागि विवाद गर्यो, र त्यसलाई आफ्नो वैध शिकार भनी दाबी गर्यो, तैपनि ऊ परमेश्वरका पुत्रको विरुद्ध प्रबल हुन सकेन; र पुनर्जीवित तथा महिमित शरीरसहित मूसा स्वर्गका दरबारहरूमा लगिए, र अब उनी ती सम्मानित दुईमध्ये एक थिए, जसलाई पिताले आफ्ना पुत्रको सेवामा उपस्थित रहनका लागि नियुक्त गर्नुभएको थियो।”

“आफूहरूलाई निद्राले यसरी परास्त हुन दिएर, चेलाहरूले स्वर्गीय सन्देशवाहकहरू र महिमित उद्धारकर्ताबीचको संवाद गुमाए। तर जब तिनीहरू गहिरो निद्राबाट एक्कासि जागृछन् र आफ्नो अगाडि रहेको त्यो उदात्त दर्शन देख्छन्, तब तिनीहरू हर्षोन्माद र विस्मयले भरिन्छन्। जब तिनीहरूले आफ्ना प्रिय गुरुको तेजोमय स्वरूपलाई हेर्छन्, तब उहाँको व्यक्तित्वलाई आवृत गर्ने र सूर्यका किरणहरूजस्तै प्रकाशका रश्मिहरू उत्सर्जन गर्ने त्यो अवर्णनीय महिमालाई अन्यथा सहन नसकी, तिनीहरू आफ्ना हातले आफ्ना आँखाहरू छोप्न बाध्य हुन्छन्। छोटो समयको लागि चेलाहरूले आफ्ना आँखाअगाडि आफ्ना प्रभुलाई महिमित र उच्च पारिनुभएको देख्छन्, र ती तेजोमय अस्तित्वहरूद्वारा सम्मानित भएको पनि देख्छन्, जसलाई तिनीहरूले परमेश्वरका प्रियजनहरूका रूपमा चिन्छन्।” The Spirit of Prophecy, volume 2, 329, 330.